

G H I M P E L U

UNU ESEMPLARU

Acăstă foiă ese uă dată pe septembără :

D U M I N E C A

Abonamentele se începă numai cu No. 1, 13, 26 și 39.
Abonamentele se facă în Pasagiul Român No. 9—11,
eră prin districte pe la corespondință săi săi prin postă
trănitendă și prețul.

50 BANI.

PRETUL ABONAMENTULUI

Pe anu pentru capitală	24 lei noui
Pe jumătate anu	12 —
Pentru districte pe anu	27 —
Pe 6 luni	14 —
Pentru străinătate	37 —

Girante responsabile : Eftimie Ionescu.

B O B I I.

Ia trageți cu boii, babe hoșcotine,
Să vedem ce cade pentru ministeru :
Săde ori se duce, și 'n locu cine vine ?
Brasla mojicescă săi neamă de boieru ?

Ia vedeti ce spune bobulu ăla mare.
Căti morți se făcură la Aprilie 'n trei ?
Nu cum-va pe Lascaru, ce somnă nu mai are,
Voră sălă dea pe bete tovarășii sei ?

Déră al-laltu de colo, ia vedeti se spune :
N'o fi vistierul in hoția prinsu ?
Mare mai e focul, căci are taciune,
Si Ofenham scie cine l'a aprinsu !

S'alege d'uă parte trei bobii de la cîrmă :
Aci nu e bine, căci pré s'aă mișcatu.
Vedeti, n'o fi ore defteriul Sirmă,
C'uă psaltire vechie s'ună ceaslovă bogatū ?

Ia trageți iute, căci deu ! imi miróse
Că nu i trébă bună, ba 'ncă rea de totu :
Par'caru fi 'n Craiova totu grămedu de osé !
A fostu vinărarul cu mustați d'unu cotu !

Gegetii, hoscă, căci bobii se tae,
tae in două, că 'să două-morale :
fi Costea-Fură, săi Clistirul Nae,
fi Bizzadéua săi Mare-cală !

Acuma'i acuma : să vă vedem soiul.
Sciți să dați eu bobii ori că v'ati jucat ?
Ghiciți cine 'n lume, scăpându de Osoiul,
Peste scurtă vreme de Sinai a datu ?

Aide : anca dată mestecați bine
și 'i alegeti limpedi să spui p' locu
Săde ori se duce, și 'n locu ce ne vine ?
Potopul lui Noe săi ală Gheniș focu ?

*

Ne vine ieru stréngul, călul, satirul,
Ori birul se suie mai multu cum a fostu ?
Ne bate mușirul, ne taie mazilul,
Ori aga ne pune la rugă și postu ?

R O M A N I A *

Ne feta vițea săi móre vițelul ?
Ne fuge morarul săi vine 'mbătat ?
Se 'ntorce ieru lupul care măneă mielul,
Ori vine văcarul cu bata pe satu ?

*

Ne lasă Satana și Dracul ieă locul,
Ori conțul ne pune totu ómeni d'ăi lui ?
Se rupe pingeaua și vine ieru tocul,
Ori plécă pironul și lasă unu cui ?

*

Hați, babelor, spuneți : cam ce vi s'arata ?
Ce patru de colo ia spuneți ce suntu ?
N'oră fi totu dulăi ce-a fostu șaltă dată,
Ești la lumină din negrul mormentu ?

*

Déră asta de icea, ce singură rămase,
O fi a mașină ce s'a resturnat ?
Săracul, totu bobul de elu se retrase,
Si etălu cum săde ciudită și ploată !

*

Hați babelor : trageți in ultima óra
Si spuneți ce cade pentru ministeru ?
Ne vinu rondunele săi totu pu de cióră ?
Brasla mojicescă săi neamă de boieru ?

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciu fără două-morale ală GHIMPELUI

STAMBUL, 3 Octombrie. — Vizirul a întrebată adă
pe ministrul român ală treburilor străinilor déca
firmanul său, împreună cu beratul contulu grec
de la Brăila, a fostu săi nu purtată în protapă prin
teră, și déca oficialii i-a făcută cuvenitele temenele.

LONDRA, 3 Octombrie séra. — Times publică uă
telegramă din Tzarigrad, prin care ce 'neunoscință
că ministrul român ală treburilor străinilor a res-
pusu la porunca vizirului că firmanul și beratul au
fostu săratate 'n consiliul de ministri cu tōte ono-
rurile cuvenite.

Marele vizir a comunicat seraiului acăstă pechli-
văniă.

ST. PETERSBURG, 4 Octombrie. — Ghinări și
poleovnicii muscălesci nu voru să pupe măna provindinții
de la Berlin : prin urmare împăratul Wilhelm nu va
veni aici ca să 'ntorce visita tzarului, ci se va mulțumi
aă trămite numai copia sea, adică fotografia.

Tzarina a poftită la uă ciorbă de borsiū, cu socarelă
și eu ardeiū pisatū.

CETINGE, 4 Octombrie. — Încăierarea dintre Turci și
Muntenegreni a fostu numai uă glumă, ațătată de
tzarul, ca să 'neceră déca aă săi nu efecte strălucite
îmbrățișările împăratilor de la Berlin.

Nota colectivă, propusă de ambasadorele rusă, s'a
amânată pénă voru sosi d-nii Peixoto și Manos, celu
d'ăntăi ca s'o redacteze ca specialu în asemenea materiu,
eră celu d'ală doilea ca săi dea importanță necesariă prin
subsemnatura sea.

GALIOPOLI, 5 Octombrie. — Mahmud-paşa, fostul
mare vizir, fiindu citată înaintea divanului ca să 'și
dea socotela pentru cele 100,000 livre luate cu 5 degete,
a jurat pe Coran că nu găsesce casă de urmărire 'n
contra sea, de ore-ce ministri din România ieă multu
mai multu de pe unde potu, și nimeni nu le mai dice
nici unu cuvîntu. Acăstă declarare a produsă uă sensa-
tună profundă intre membri divanului.

ATENA, 5 Octombrie. — Camera a votat să se trăcă
intre sérbătorile naționale ăiu de trimfă in care gu-
vernul României i-a disu flo-to-heri-sas !

REVISTA MOFTOLOAGĂ

București, 23 Răpciuș din 1872.

Căderea mașinei Carol I trage după sine căderea regimului. Această cădere ne umple sufletul de duere și ne indignază cu atât mai mult, cu cătă nu cade într'uă apă mai mare, ci 'n Sabară!

— A cădută ori nu?
— Are să cadă!
— Cine vine 'n locu?
— Iepurachi și Boerescu!
— Aș: la justiție vine Pesmetu!

Etă șoaptele lumii reușăciose, tōte 'n socotela ministerului. Si barim d'ară fi adevărate nu ne-ar fi necas, dărui tōte suntă mofturi, inventate de opoziție ca să dică că ea l'a dată josă.

Ei bine, nu. Guvernul n'are la ce să mai cadă, căci destulă de cădută e și acuma.

Si de unde vedeți dumnevoastră că cade? Ore corpurile noastre de armată n'au ocupat cele mai strategice poziții 'n contra inamicului, în valea Vîndre, de la Copăcenă până dincolo de Măgurele? Prin urmare guvernul e tare ca tunulă, căci cu atâta miș de omeni nu e de glumită.

Cine v'a spusă că cade? Vă luați după Patria care a 'ncepută să facă opoziție? Dărui nu v'am spusă noi în numerile trecute că nu trebuie să vă prinđă mirarea căndă etă vedé chiară pe Pressa 'n contra regimului? Tōte astă suntă gogoși, bășici care au să se spargă la cea d'ântăiu lovitură de tună de pe Sabară.

Ore drumurile de feră nu s'au primită? Cum vă puteți lua dumnevoastră după vorbe, după plangerile ne 'ntemeiate ale subantraprenorilor, care dică că nu li se daă bani pentru ce-a lucrată?

Ce vă luați după îscădele opoziției, care dică că beratulă vizirulă a 'nfundat vulpea 'n sacă? Nu, domnilor, guvernul n'a primită nică uă notă care să-i poruncescă a se retrage, ci numai unu' fieacă de scrisore a Turcului, care 'i dă pe la nasu' cu nițelul fumă din nerhelea: etă totul. În colo puterea e tare 'n păr și n'are de gând să se ducă. Si chiară de so duce, pentru ce vă bucurați? Pentru că de la Ana o să fiți trămiș la Caiata, și de la Caiata la Pilată, eră d'aci la Golgota?

Admitem, ce e dreptă, ca Iepurachi să aibă pretenția de a veni la rōta carulu, căci bietului omu i s'a urită a susțină totu' pe alti: vrea ca și alti să-lu' mai susție pe dumneu. Afără d'acestea bani i-a cam isprăvită, cheltuielile au fostă cam grele totu' ducându-se și 'ntorcându-se de la Sinaia: și vine dărui cu ciudă d'a se uita la marafeturile lui Mavro-iene, pentru care 'i lasă gura apă.

Dărui... de la uă pretenție ca astă, ori cătu' de legitimă ară fi, până la schimbarea logofetilor și până la sfada ce-ară fi 'ntre dumnelor, depărtarea e mare, mare de totu.

Prin urmare nu mai respăndiți vorba că se duce ortaua, căci tōte suntă parigorii de omu bolnavu!

Trupele uă data intrate 'n resbelu, Trompetta cārpaciloră publică 'n numărul său de Jouă deschiderea unei subsecțiuni patriotice pentru procurarea de tutună la soldați.

Inițiativa a luat-o persoana despre care am vorbită într'unul din numerile trecute sub titlul de ghimpă și 'ncurăcată, persoana alături nume noilu scimă, de și Trompetta nu vrea să 'lă dea pe faciă.

Noi ne-asociăm la uă subsecțiune publică, ănsă facută nu pentru tutună, ci pentru altu' ceva, cum i-a propusă persoanei inițiatore unul din însemnările jurnale d'aci. Această subsecție, cu care ne-am

asocia, este să se procure fiă-cărui soldată cătă uă sticluță cu picături de anti-cholerină, spre a le avea la 'ndemănă căndă — domne feresce — s'ară intemplă vr'un flagelă ca celu prevestită de doftoră și chiară de consiliul medicală.

Cea-a ce amă vrea ănsă să ne spui Trompetta e causa și mobilul ce-a făcut-o să 'mbrățișeze cu atâtă focu mentionata subsecție ne-amă multămi de ajunsu' cu asemenea explicaționă.

ără de la Români nu se mulțămescă că bușelile și scătările ce 'mpartă gratis pe fiă-care di lui musiu cabinetu, nu se mulțămescă cu neajunsurile ce facă slujbașilor lui și cu zizaniele ce aruncă 'ntre logofeti: acum ieau la rapanghiel și pe epitropi spitalul Brâncovenescu și biserică Domna Bălașia.

Bine, ómenilor, ce-aveți voi cu bieții creștin? Décă amblă cine-va 'n putina cu miere, se pote să nu'șă lingă degetele?

Ce-aveți voi, décă epitropi erau săraci, căndă au venită la această pâine, și acuma au miș de galbeni, case mari și moșii bogate?

Ce vă pasă vouă décă daă zestre mare la fete și le mărită după baronă scăpăta? Dați din pună văstră?

Lăsați dărui ómenii in pace și nu'șă mai luați la trei-parale. Décă sciū se facă trebură bune, e uă dovădă că și d-lorū suntă buni. Cum aveți dărui cunragiul a vorbi 'n contra ómenilor buni?

Trompetă, de pildă, vorbită ea ore? Nu! Si cu tōte astă nu puteți dice că unchiușul de la dânsa nu e rudă a alorū cu pricina! Mai bine ată fi tacută, lăsându uă cestiune atâtă de vechie pe séma archeologilor.

FABRICALAUREATULU

Se scie cu cătă 'nlesnire esă acumă bacalaureatele de la fabrică: ănsi și unu' din cei ce 'nhață diploma ridu de dărui și de cei ce le-ău acordat-o.

Etă in acrostichu opiniunile unu' fabricalaureată asupra matematicelor:

Aritmetică.

ritmetica 'mă-este dragă numai pén'la Adunare:
ămășita nu'mă convine, fiă mică, fiă mare;
ară déca cum-va e vorba de Rădecină, de Putere,
acă fără să dică nimică: nu'mă placă aste daravare.
ăi aleșu căndă este Cubul și puterile compuse,
ău le-ășă pune in frigare, căci pré suntă cu focu ursuse.
abla luă chir Pitagora mai vine la socotă.
a n'are nică greutate, nică n'aduce uluie.
alculele tōte 'n fine le iubescu cu nebuniă!
h! decărău peri din scole, măști turci de bucuria!

*

Geometria

eaba tragi linii pe tablă și le pui litere 'n spate:
le sémenă a bețe care pară că mă totu' bate.
să daă draculu Sferă și Triedrele pocite,
ăi aleșu căndă suprafete se ceră la ale'nvirtite.
cherul și cu Planșeta suntă pentru ingineri bune:
acul sciū s'el' facă mai bine la carambolu să răsune.
ada și cu Fusul sfericu, valorea lui pi 'ncurcată,
nima mi-o intristeză: problema mi-e deslegată
tuncă, căndă trece măgarulă puntea lui cea demonstrată.

*

Algebra

Igebra astă imă pare lucrul celu mai neplăcută:
ogaritmii să'ie dracu că nu suntă de pricepută.
eaba mă 'ncurcă să facă Serii, căci tōte esu converginte,
ară Progresiunea 'mă spune c'o să rămăiu fără minte.
arimă căndă la Derivate ajungă cu multe nevoi,
upe-o, nene, de pe carte, că nu mai merge haine.
man, formule 'ndrăcite, cine vă scoară pe voi?

*

Trigonometria

ôte bune: pén' cilea o dusesemă intr'uă parte,

ajonândă ca gindaculă întocmai cum era 'n carte.
ătă ănsă că se 'nfundă totă mea invățătură:
enuchile mi se taie și'mă clănătescă dinții 'n gură.
scăldasemă cu Cosinul, cu Tangenta ticălosă:
a acumă: Contangentă ce face caprițiosă!
'ncurcasemă cu Secanta, eră Sinusul se 'nvoise:
ăi strinsă prietenie între noi se cam croise.
ătă ănsă că 'să de geaba: poftimă la Coordonate
răsni-le-ară sfântul Ilie, de că s'ară pută, pe tōte!
ău e omul să înveță uă matematică pură:
i face capulă uă tobă, i'l face harababură.
h! ah! ah! Diploma dată mă, să iaă și e osu' in gură!

TEATRELE

Vera ni se 'nchină cu plecăciune și duduca Tómnă ne salută c'uă bezea sfranțuzescă.

Séra frigulă e cam obrasnică pentru golănetă, și cei cu pungile uscate, ca și frunzile pomilor, au să 'ncépă a cântă:

Suflă vîntul rece,
Baniș s'au ascunsă:
Vera caldă trece,
Frigulă m'a pătrunsă!

De prin grădinile publice lumea a 'ncepută s'o cam rărescă și cafenelele se grăbescă a'să largi încaperile.

Salele de baluri se zugrăvescă din nou și cofetarii 'să pregătescă din vreme cutioare, bombone și zaharice alese, pentru măsculiță.

Teatrul, care nu s'a isprăvită bine de repară, se grăbi a'să deschide porțile să'așă scutura culisele.

Până căndă nouă trupă a d-lui Franchetti și-o drege glasulă ca să ne desmierde cum se cade, mai abitiră de cătă pén' acumă, judecăndă după personalul ingagiată; pén' căndă duduca Fineta și-o zorzonă bonetele; teatrul românescă, mai ageră și mai nurliu, ca și Români, o luă nainte cu curajiu, și astă seră are să ne arăte ce va să dică gospodăriă mălaie, adică curmeiu legată cu teiu său, cum dice afișul "căsătorie fără cunună".

Frumosă piesă, după cătu o cunoscemă noi în franțuzescă: omu' vedé pe românescă cum e tradusă. Ensă trebuie să fiă bine și pe românescă, și trebuie să éasă bine, căci tōtă trupa, multă puțină cătu ei și-a pusă nădejdea să capete aplaște.

Cocónele actrițe, și mai aleșu cele gingășie, ca de pildă d-ra Anicuța și altele, a facută bună alisverișu modistelor cu rochile și cu gătelile, eră d-nii astori au mersă cu sacrificiul până a'să cumperă și mănușă... albe. Ei apoi, suntă semne bune și pace!

Mulți cărtescă că trupă d-lui Pascali n'ăi lipsește ceva, adică 3—4 personaje pe care le avea anulă trecută.

Mai ómenilor, nu fiți așa de pretențioși, căci, déca nu suntă aia, suntă alti: așa de pildă, déca nu e d. C. Bălănescu — alău mare — e d. Velescu — totu' alău mare, și déca nu e d-na Frosa, e d-na Flehtenmacher!

Căndă n'ară fi nică teatrulă astă, ată răbda 'n piele, și acum, căndă ilu aveți, teatrul românescă, cu actori români și cu piese române, faceți nasură!

Ei bine, pré sunteți nea'ntr'uă parte!

Poftiți d-văstră mai ántăiu la reprezentăție, deschideți bine urechile, băgați la devălă ce veți audă, judecați indelete, și apoi pronunțați-vă.

Căci de!... noi, care scimă că d. Pascali n're are obiceiul s'o scrintescă, nu putemă dice de cătu bine și ieră bine! Aretați-ne contrariul, și n'c vomă dice și noi...

Dărui ce să mai dicem? Par că vă vedemă fluie rându' pe trotoare și preferindu a juca bileardă, în locu' d'a cumpăra unu' Ghimpe său unu' biletă de teatră.

Și mai aveți mutră de critică!

NI L'A LUATU CHINA

Da, domnilor și domnelor, pe d. Carol Sathmary, distinsul nostru fotograf, ni l'a luat cerescul imperiului alături Chinei!

Nu rideți, dărnici nu plângeti, căci când dicem că ni l'a luat — înțelegem că nu ni l'a luat de tot: d-lui e tot în Bucuresc, însă feierul imperatului Chinesilor l'a numit, cu patalama împăratescă, fotografu al cerescului imperiului alături Chinei, pentru că i-a venită în minte să îl facă portretul chiar pe vapor și l'a nemerită aşa de aidoma, în cătu s'a minunată bietul Chinesă de meșteșugul d-lui Sathmary.

Poftiți acum de vă scăpetă chipurile la unu cetején chinezesc, fotograful curții împăratesci de la Peking!

Poftiți de! deca vă mai dă mâna să veți norocul și fi desemnat și retușată de mâna care a avut favoreea cerescă dă face mutra marelui moștenitor alături eternului tron din China.

Da: ni l'a luat, căci ea mâne i-o veni poftă și lui tătană-seu să îl facă portretul, sătunci haide, d-le Sathmary, la Peking ca să desemnezi fata nevedută de sora a marelui și luminatului împărat.

Grăbiți-vă dărui, lume bună, de vă scăpetă portretele pene nu nălu ieia de totu!

PĂCĂLITURI.

Era într-o seră de iernă: muma făcea ceaiu, tălău citia gazete și fetița se juca cu păpușele.

Pe cându-i să-ți vedea de ocupațiunea sea, fetița pune mâna pe sticla cu romu, pică p'ua cărpă și începe să frece păpușia pe oraz.

— Dărui ce faci tu acolo? o întrebă măsa.

— E pré albă, mamă, și voi să facă mai roșă niște.

— Cum să facă roșă cu romu?

— Apoi tata dice că de romu și să roșită d-tele nasul!

* * *

Ghică ghicitoreala mea:

— Mă trămisă domna de sus la a de jos să mă dea pesce fără osă,

Ce este?

— Băiatu de la Davila!

* * *

Ostirea trecea pe Popu-Mogoșie: după ce se termină totușirul, ore-cine întrebă:

Bine, frate, vădui totușul felul de uniforme, numai telegrafistă nu trecură.

— Așa să plece mai tardîu, căci să ascăptă să vie Zisu de la Cuca-Măcăi.

* * *

— În această zi de trecere a ostirii pe Popu-Mogoșie, audirăm următoarea conversație între grăniceră, cărora le era pena de curcă prin căciulă:

— Pentru ce, dicea unu milițian rural, acolo la Sabară unde ne duce și o fi dicându cocentrate?

— Pentru că, respunse altul, acuma pe câmpu nu se află nici grau, nici feni, nici napă, nici alte băcate: nu mai e de cătu porumbu semenatul de la ~~Măcăi~~, adică numai cocenă de porumbu. Pe cocenă orășă ne culcămu, cu cocenă o să ne învelim, cocenă o să dămău cailorū să mânance, ba la cocenă o să ajungem și noi, căndu atâtea miș de guri o să isprăvescă totușu măncarea care o fi p'acolo. D'aia și dice cocenă-trare...

— Nu așa mă! intrerupse caporalul de dorobanți pe josu. Nu e vorba de cocenă! Acolo, unde mergem, o să fiă mare liotă de omene și de căi:

totușu calicimea, după ce o mânca și o bea, totușu cai, să facă necurăteni, o să fiă amestecu de paie, de feni, de noroi și de totușu ale, că o să se facă uă cocină, ba ce uă cocină!... o să fiă multe cocini, și d'aia și dice cocină-trare. Să m'ascultați pe mine că am fostu porcaru!

Cum se vede, apele de la Văcărescă au două calități: pe cându pe unu și face sănătoșă, pe altu și bolnăvescă!

Etă uă probă poesia următoare, care ni se trămite prin postă mică:

BOALA AMORULUI

SÉU

APELE DE LA VĂCĂRESCĂ

In zadară, scumpă Lilică,

In zadară ești măsilescă

Să sugrumă ori-ce simțire

Și să nu te mai iubescă!

In zadară ori-ce 'ncercare

De a te pută uita,

In zadară ori-ce silintă

De a mă pută distra!

In grădini, in cancelarii,

La biserică, la șosea,

Chipul tău mă urmărescă

Tocmai că și urma mea.

De zărescă vre uă femeia

Care are portul tău,

Inima din locu imă sare,

Simțu fiori in trupul meu.

Musica națională

Cându începe a cântă,

Dorul tău mă inflăcărăză

Și începă a lacrimă.

Plecă nebună pe la Băneasa

La Filaretă, în altu locu,

Și mă pomenescă d'uădată

La foisorul de focu.

Déca nótpea pe răcore

Voi sălinu durerea mea,

Mă pomenescă fără voie

Chiaru sub ferestrui ta.

Imă suntu dragi rudele tale,

Casa unde locuiescă,

Și grădina care 'ti place,

Amicele ce iubescă.

Liniște și veselie,

Somnulă chiaru amă perduță ești:

Gândulă meu e totușu la tine

Și te vădu in somnulă meu.

Nu mai gustu nici uă placere,

Suntu totușu tristu și obositu:

Numai căndu te vădu pe tine,

Atunci suntu pré fericită.

Negligezu copii și casă,

Sóta care mă iubea,

Căci amorul tău absorbă

Totușu existență mea.

Dărui este multu mai gravu énsă

Că mă trădezu singură ești:

Chiaru de facă cu nevasta

Ești pronunțu numele tău.

— Cine e acea femeie?

Intr-o să dimă 'ntr-o bă ea?

Amu roșită ca fata mare

Și dissei, „uă vără mea!”

Dărui ea înțelesă 'ndată

Și, din inimă ofându,

— Mă schimbă cum vădu pe alta!

Dise dênsa lacrimându.

— Ce ideie! Fii pe pace,

Marițico, amu disu ești:

Te asicură pe onore,

Tu esci amorașiu meu.

Si, pe cându pe a ei buză

Depuneamă unu sărută,

„Te iubescă, dragă Lilico!

Și dissei ești pré distrată.

— Iubesci dărui pe Lilica?

Mă săruți gândindu la ea?

Monstrule, respunde 'ndată,

Cine e rivala mea?

De și eramă prinsă in cursă,

Dărui tagadui mește:

Cum dracu să spuiu nevestă

Că iubescă pe alta ești?

Tu esti, dragă a Lilica:

Astă-felă vrea să te numescă!

In credință, pe onore,

Numai pe tine iubescă.

Si 'ti dedei indata probă

De amoru'mi infocată.

Asta probă elocinte

Cu nevasta mă 'mpăcată.

Suntu un sperjur, sunt un monstru:

Singură o mărturisescă.

Milă 'mă e de Marițica,

Dărui pe Lilica iubescă.

Consciință imă impută

Necontentită crima mea;

Dărui amorul e cholera

De care nu poti scăpa.

Lila pote 'ti infidelă,

Pote amă unu rivală ești,

Dărui... până la probă contrara

Ea este idolul meu.

Of! grea băla e amorulă!

Uite, simțu că mă topescă;

Căte-uă dată dău mă-e frică

Ca să nu inebunescă!

Timpul și călătoria

Să mă vindice-amă creduță.

Amă plecată dărui la vie

Și uă lună amă sedută.

Băla énsă e in mine

Și leaculă la Bucurescă,

Insă nu la spătarie:

La apa din Văcărescă.

Amorul e ca beția:

Șépte dile poti răbdă,

Insă setea te incinge,

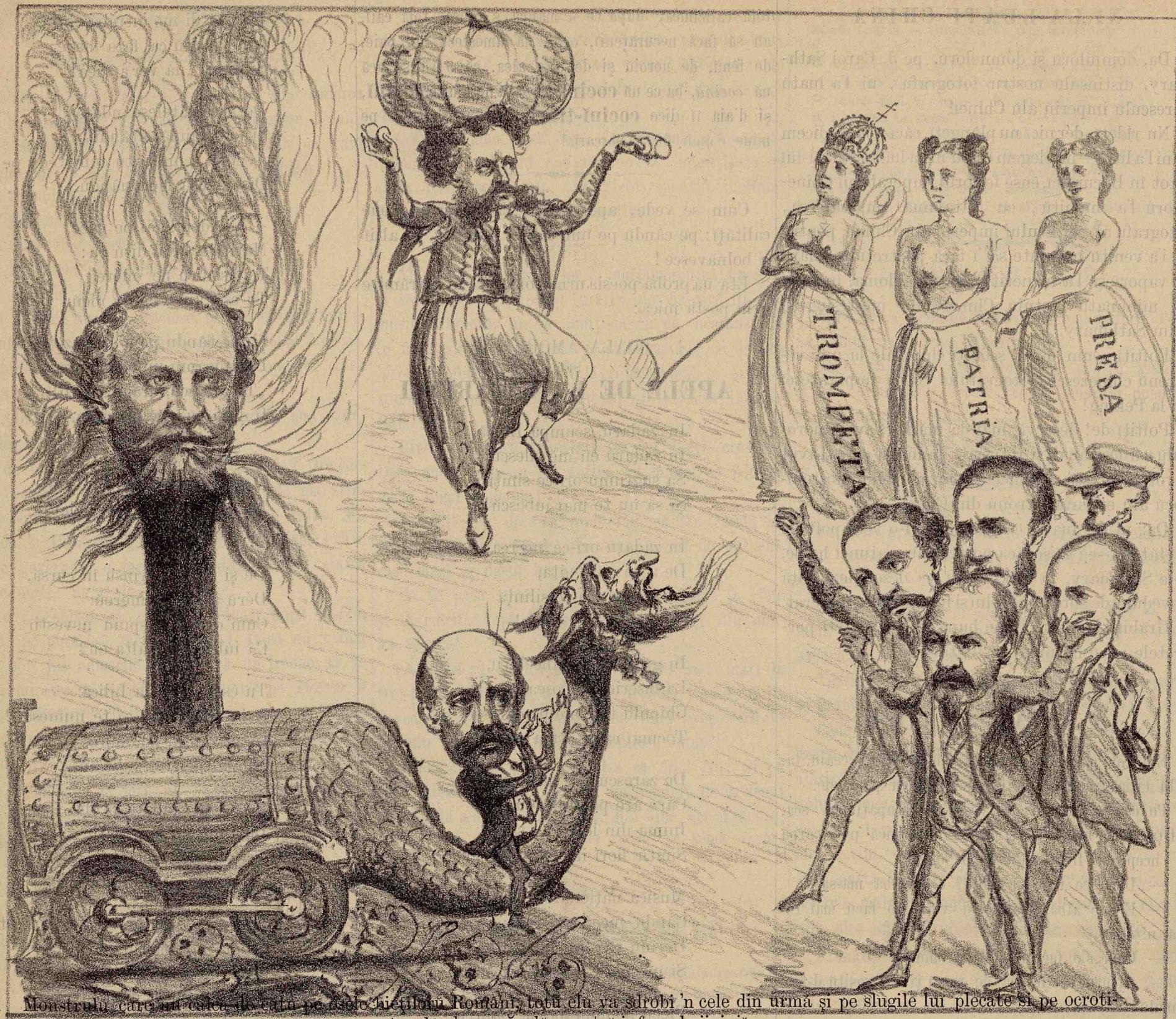
Simțu nevoie a te 'mbeta.

Vai! afurisită băla!

Astă băla mă topită:

Nu mai suntu bună de nimica,

Ardălu foculă de iubită!

Monstrul care va calca în taină pe pământ hîrtiumii Români, totu elu va sfrobi 'n cele din urmă și pe slugile lui plecate și pe ocruti torul de susu alu acestei infernale jivini.

— Aide, domnule, la garda în colorea de roșu! — Aide, domnule, la garda în colorea de verde. — Poliția, domnule, te invita se mergi la exercițiile militienilor!

— Stați, frate, că nici n'amă măsura cerută pentru óste!